

Frederik Backaert: een Flandrien tussen de koeien

Van de stal naar de Tour en terug

Tekst en beeld: Jef Verhaeren

Frederik Backaert haalde als wielrenner reeds ereplaatsen onder meer in de Vierdaagse van Duinkerke, de Ronde van Oostenrijk, de Tro-Bro Léon, de Omloop Het Nieuwsblad, de Baloise Belgium Tour, de Samyn, de Tour du Finistère en in de Dauphiné. Maar hij werd vooral één van de revelaties van de laatste Tour de France. Als lid van een bescheiden ProContinental-team als Wanty-Groupe Gobert is dat niet min. Maar Frederik voelt zich minstens even goed tussen de koeien als in of voor het peloton.

De mooie historische St-Michaëlshoeve van de Backaerts bevindt zich vlak naast de kerk. Rechts de ontvangstaal.

Vandaag worden er 90 koeien gemolken en samen met de drachtige koeien en het jongvee zijn er zo'n 180 dieren op het bedrijf, de hond niet meegerekend.

Hij is dus een echte Flandrien, geworteld op het parcours van de Omloop Het Nieuwsblad en de Ronde van Vlaanderen. De Berendries loopt achter het ouderlijk hof door. *Melkveebedrijf* trof hem op het melkveebedrijf van zijn ouders, de St-Michaëlshoeve naast de kerk van Michelbeke.

De Backaerts van Michelbeke

De familie Backaert is geen onbekende in Michelbeke. Hun mooie en historische St-Michaëlshoeve bevindt zich vlak naast de kerk, die dateert uit de 16de eeuw. Christian Backaert is medeoprichter van het bloemencomité van Michelbeke dat reeds 17 jaar een bloemendorp is. "Wij organiseren elk jaar een eetfestijn waarvan de opbrengst gaat naar bloemenbakken voor de mensen", zegt Christian. "Alles gebeurt hier op de boerderij. Potgrond en geraniums worden hier geleverd en half mei komen gedreven bloemenliefhebbers de bakken vullen. De bloembakken worden geplaatst aan de huizen over het ganse dorp. De inwoners verzorgen ze tot half november. Dan worden de lege bakken terug opgehaald."

De boerderij zelf dateert reeds van 1866 en is al generaties lang, langs moederskant, in handen van de familie. "We hebben hier zelfs nog gegevens van de tijd van Napoleon", zegt Christian. "In mijn geboortjaar, 1950,

In 1988 werd begonnen met zelf boter en harde kaas te maken, in feite om het quotum uit te bouwen..

waren hier in Michelbeke nog 80 boeren die allemaal hun melk leverden aan de melkerij De Maagd in Horebeke (nu Milcobel). Vandaag moet ik al een eind buiten het dorp om nog een collega te vinden." Christian begon mee te draaien op de boerderij in 1970. Toen waren er 12 koeien op het gemengd akkerbouw-veeteeltbedrijf, dat beschikte over 20 ha grond. Datzelfde jaar begon de vernieuwing en uitbreiding. "We hebben toen een ligboxenstal gezet voor 45 koeien en een melkinstallatie (2x4 visgraat), die nog altijd in gebruik is", aldus Christian Backaert. In 1984 nam Christian met zijn vrouw Christine het bedrijf over.

Vandaag worden er 90 koeien gemolken en samen met de drachtige koeien en het jongvee zijn er zo'n 180 dieren op het bedrijf. Het bedrijf beschikt over 95 ha, goed voor de teelt van 8 ha tarwe, 3 ha gerst, 4 à 5 ha suikerbieten, 15 à 20 ha aardappelen, 25 à 30 ha maïs, 2,5 ha voederbieten, 9 ha boontjes (na één of twee sneden gras) en er zijn 8 à 9 ha weiland aan de boerderij. Een gedeelte van de grond ligt in Bavegem, waar Christine vandaan komt.

Kaasmakerij

"In 1988 zijn we begonnen met zelf boter en harde kaas te maken, in feite om ons quotum uit te bouwen", legt Christian Backaert uit. "We wilden de productie uitbreiden maar de overschrijding van de quotumlevering aan de melkerij en betaling van de superheffing vermijden. We konden daar dan soepel mee omspringen en zijn er altijd in geslaagd de boete voor te blijven dankzij eigen verwerking op de boerderij."

Wat aanvankelijk als een voorlopig hulpmiddel was voorzien werd echter een gestructureerde activiteit, ook omdat de vraag naar de kaas van St-Michaëlshoeve niet afnam, integendeel. Christine, die in feite verpleegster is en dat beroep ook uitoefende, gaf haar job op en nam de kaasmakerij voor haar rekening. Er is ook een hoevewinkel voor de verkoop van hoeveproducten. Een ontvangstaaltje werd ingericht voor hoevebezoeken. In het zaaltje staat een drumstel. Of Frederik ook drumt, wilden we weten. "Neen", zegt Frederik. "Die is van mijn zus Katrien." Katrien studeerde, evenals Frederik, af in VIVES in Roeselare (voedingstechnologie) en is nu kwaliteitsverantwoordelijke bij Aldi in het hoofdbureau te Erpe-Mere." De hoevewinkel is open op dinsdag en woensdag (10 u -12 u, 15 u-18 u) voor

De kaasmakerij werd een gestructureerde activiteit. Christine gaf haar job als verpleegster op en nam de kaasmakerij voor haar rekening.

Fredrik Backaert met moeder Christine, vader Christian en de onafscheidelijke hond.

In de Ronde van Frankrijk viel Frederik echt op, vooral door zijn strijdlust.

kaas, en op vrijdag (15 u-18.30 u) en zaterdag (8.30 u -15 u) ook voor verse melk en karnemelk. Groepsbezoeken zijn mogelijk op afspraak. “Wij maken zowel harde kazen als zachte kruidenkazen”, zegt Christine. Frederik duwt ons meteen een folder in de hand. De ‘Michelbeke’ is een harde hoevekaas die zowel als jong, halfbelegen als belegen wordt aangeboden maar ook met kruiden (pikante kruiden met look, specerijenmelange met paprika, brandnetel, exotische peperbollekes, tuinkruidenmelange, mosterdzaad of Italiaanse kruiden). De ‘Triverius’ is een halfzachte hoevekaas met romige afsmak en Christine maakt ook Triverius met fenegriekzaad en een streekkaas met waterkers (van de Vlaamse Ardennen uiteraard).

De ‘Mattentaartentrappers’

“Frederik had reeds een fietske in mijn buik”, zegt Christine. Toen hij 13 jaar was begon hij te mountainbiken en op 15-jarige leeftijd waagde hij zich op de weg. In de jeugdcategoryën behaalde hij meerdere overwinningen maar vader Christian dacht dat het wel zou overgaan. Niet dus. In 2014 werd Frederik prof bij het bescheiden ProContinental-team Wanty-Groupe Gobert en fietste er intussen enkele ereplaatsen bij elkaar.

Wij hadden afspraak met Frederik buiten het wielerseizoen, in november. Toch profiteerde hij nog even van de droge koude om eerst een 150 km te trainen. En trainen buiten het seizoen doet Frederik Backaert met zijn trainingsclubje, de Mattentaartentrappers, streekgenoten die voor verschillende teams rijden. De mattentaart is immers het bekendste streekproduct. Elke trainingsmaat heeft ook een bijnaam. Frederik is Backy, Laurens De Vreese (Astana) is ‘De GM’, Aimé De Gendt (Sport Vlaanderen-Baloise) is El Genevro en Laurens De Plus (Quick-Step Floors) is Pluske. Ruben Pols, die er ook bij hoorde, is intussen gestopt met koersen.

Alle Mattentaartentrappers hebben zo hun specialiteit, maar weinigen in het peloton weten meer over koeien dan Frederik Backaert. Het stond dan ook in de sterren geschreven dat Frederik zijn vader zou opvolgen in het melkveebedrijf. Christian denkt trouwens aan stoppen want hij is toch ook al 67 jaar jong. “Maar er is een probleem, Frederik rijdt te goed”, zegt hij. “Wij dachten dat het wielervontuur maar even zou duren maar dat ziet er niet zo uit.” Niet dat Frederik niet van de melkveehouderij houdt. Hij is er met zijn hart bij en hij weet niet goed waar hij zich het beste voelt,

In 2014 werd Frederik prof bij het bescheiden ProContinental-team Wanty-Groupe Gobert en fietste er intussen enkele ereplaatsen bij elkaar.

Frederik wil nu ook in de Vlaamse voorjaarsklassiekers zijn neus aan het venster steken. De Berendries ligt trouwens in zijn achtertuin.

Fredrik voelt zich even goed tussen de koeien en de kalveren als in het wielerpeloton.

tussen de koeien of in het peloton. Misschien is het daarom dat hij zo vaak probeert te ontsnappen. Intussen steekt Christians broer Roland gelukkig meer dan een hand toe op de boerderij. Frederik heeft er niet veel tijd voor. Het drukke voorjaarsseizoen op de boerderij is ook een drukke wielperiode met de voorjaarsklassiekers. Zelfs in de winterperiode traint Frederik geregeld met zijn Mattentaarttrappers of alleen op de rollen. Meestal gebeurt dat in de voormiddag, dan eten en even rusten en als het even kan nog wat op de boerderij helpen.

Tourrevelatie

In de Ronde van Frankrijk viel Frederik echt op, niet alleen omdat hij voortdurend in de aanval was, meedong voor de strijdlust en zelfs één keer 200 km vooropreed, maar hij bleek ook een erg plezierige en speciale noot in de interviews bij aankomst en nadien. Zijn humor en spontaniteit, waarbij de koeien vaak ter sprake kwamen, maakte hem echt populair. Hij was ongetwijfeld de Belgische revelatie van de Tour.

Frederik wil nu ook in de Vlaamse klassiekers (Omloop Het Nieuwsblad, Ronde van Vlaanderen, E3-Prijs) zijn neus aan het venster steken. Het parcours van de belangrijkste Vlaamse klassiekers passeert zijn dorp en zelfs zijn achtertuin (de Berendries). “Het parcours van de Omloop Het Nieuwsblad lijkt mij het mooist”, zegt hij. Zijn ogen blinken als hij het over de Vlaamse klassiekers heeft. Als het aan hem ligt zal zijn deelname niet onopgemerkt blijven. Het seizoen begint echter einde januari met de Grote Prijs La Marseillaise. Dan volgen de Ster van Bessèges en de Ronde van de Algarve.

Maar Frederik kijkt natuurlijk al uit naar de volgende Ronde van Frankrijk. En jawel, zijn team Wanty-Groupe Gobert krijgt opnieuw een wildcard. Dat is ongetwijfeld voor een groot deel aan zijn prestaties in 2017 te danken. “In de Tour heb ik me in de bekendheid kunnen fietsen en ik wou er dus in 2018 weer bij zijn”, zegt Frederik. Hij zal dus de koeien wel missen maar het weerzien na een geslaagde Tour is des te plezieriger. ←

ADVERTENTIE

1/2 breed
184 x 124

ADVERTEERDER